

# Genesingsgetuienis

(Vertaal uit Portugees)

27 Oktober 2014

My naam is Pastoor Isaque Roberto. Ek is van Londrina in die Paraná-deelstaat, Brasilië, en ek wil graag iets deel deur hierdie epos. Ek is al vir 15 jaar 'n pastoor in Londrina. Drie jaar gelede is my familie verwond deur 'n tragiese, maar wonderlike gebeurtenis.

Op 24 Julie 2011 was ons dogter Beatriz Gabriela (op sewejarige ouderdom) in 'n ernstige motorongeluk deur 'n taxibestuurder raakgery toe sy oor die voetorgang geloop het. Die impak was so erg dat, volgens die ondersoekspan, sy ongeveer 6.4 meter ver gegooi is. Ek het na haar toe gehardloop, sy het nie asemgehaal nie, en ek onthou hoe ek geskree het: "Iemand bel om hulp!"

Toe ek weer in haar rigting kyk, het ek 'n motorfietswiel gesien en 'n stem gehoor wat sê: "Ek sal help. Ek is 'n brandweerman." Op daardie oomblik het God daardie eerste reageerder daar geplaas. Hy het Beatriz op haar rug gedraai en mond-tot-mond-asemhaling toegepas en sy het bloed gehoë. Hulp het opgedaag en terwyl hulle haar in die ambulans help het ek begin bid. Die duiwel het my gekonfronteer en my in my gedagtes die beeld van 'n seun gewys wat ek geken het en wat deur 'n kar raakgery is. Hy het sy vermoë om te praat en sy koördinasie verloor. Nou stoot sy familie hom in 'n rolstoel rond. Op daardie oomblik het die duiwel sy beeld na my gebring en gesê: "Dit is hoe jou dog-

ter gaan wees."

Sy is hospitaal toe geneem en met die volgende diagnose opgeneem: gebreekte linkerbeen, gebreekte linker bo-arm, gebreekte regter- en linkersleutelbeen, geskeurde milt, 'n longaandoening en vlak 3 koptrauma (vlak 4 is die dood).

Toe ons by die intensiewesorgeenheid aankom, was ons dogter aan verskeie toestelle gekoppel, besig om deur 'n masjien asem te haal en in 'n koma. Drie dae ná die ongeluk, op 27 Julie, het die neurochirurg wat haar behandel het, ons geroep en gesê: "Ek het nie goeie nuus nie. Haar toestand het verswak. Beatriz reageer nie op die medikasie nie en het 'n skedel hipertensie ontwikkel. Die brein is besig om te swel. As gevolg daarvan sirkuleer die bloed nie deur die brein nie en binne die volgende paar uur sal Beatriz breindood wees." Die dokter het gesê: "Ek het een laaste alternatief en dit is om te opereer en 'n stukkie van die skedel aan beide kante te verwyder om die drukking op Beatriz se brein te verlig sodat dit

ruimte het om uit te sit. Daar is egter geen waarborg dat haar toestand sal verander of dat sy die operasie sal oorleef nie."

Ons het toestemming gegee vir die operasie want ons het geweet dat God die laaste sê het. Terwyl hulle alles in gereedheid kry, het hulle gesê ons moet by Beatriz bly sodat ons totsiens kon sê. My vrou het begin bid terwyl ek die ander voorbidders gebel en die situasie verduidelik het. Terwyl my vrou oor Beatriz leun en bid het 'n persoon na haar toe gekom en gesê: "Ma, ek raai jou aan om tot God te bid en te vra dat Hy haar kom haal, want as sy oorleef, gaan sy net in 'n bed lê en vergaan." 'n Paar ure later, sonder dat ek bewus was van wat gebeur, het ek 'n boodskap op my selfoon gekry van 'n skoonsus waarin sy sê dat sy die middag terwyl sy gebid het 'n visioen gekry het. Sy het 'n bouse gees na my vrou toe sien kom wat presies daardie woorde gesê het.

Die operasie het amper vyf ure geduur. Toe hulle Beatriz na die intensiewesorgeenheid bring, was haar hele kop toegedraai en haar gesig mismaak. Nou kon ek net wag. Ons het tot God gebid om haar gesond te maak, maar die slegte nuus het bly kom – longontsteking, 'n hospitaalinfeksie.

Een dag voor Beatriz se verjaarsdag (8 Augustus) het die dokter gesê hy gaan haar van die sedeermiddels afhaal om te kyk of sy dalk uit die koma kom. Ek het gevra: "Hoe lank dink jy sal dit vir haar neem om wakker te word?" "Ek kan nie verseker sê nie," het hy gesê. "Sy kan vandag, môre, volgende week, volgende maand, vol-



gende jaar wakker word, maar sy kan ook dalk nooit wakker word nie," het hy afgesluit.

’n Paar dae later is die kunsmatige asemhalingsapparaat verwyder. Ons het feesgevier, want sy het begin wakker word. Gedurende die aand het Beatriz egter vloeistof op haar longe gekry en haar asemhaling het verswak. Toe ons by die hospitaal aankom, het ons gesien sy haal moeilik asem. Die mediese span het alles in hulle vermoë gedoen om haar te laat beter voel. Ons het gaan middagete eet en toe ons terugkom en wou ingaan, is ons voorgekeer. Ek het deur die deur gekyk en byna die hele mediese span het om haar bed gestaan en huil. Ons moes ’n hele paar minute wag en toe ons toegelaat is om in te gaan, het ons gesien dat Beatriz weereens die asemhalingsbuis in het. Een van die dokters het gesê: "Ons sal dalk ’n trageotomie moet doen en Beatriz sal haar suurstof deur ’n buis moet inasem. Sy sal nie langer op haar eie kan asemhaal nie." Nóg slegte nuus – en nóg ’n rede om te bid. ’n Paar dae later het Beatriz uit haar koma wakker geword en is sy na die algemene saal verskuif.

Ons het aangehou om tot God te roep en die hele tyd gevas. Toe Beatriz na die algemene saal verskuif is, het ons die kamer in ’n gebedsentrum verander, 24 uur per dag. Ons het aanbiddingsliedere gespeel. Ons het elke uur gebed. Die mense sou inloop en Beatriz in haar bed sien lê met haar been in gips, gekoppel aan die asemhalings- en voedingsmasjiene en hulle sou sê: "Hoe kan daar soveel vrede in hierdie plek wees?" Altesaam was Beatriz 53 dae in die hospitaal.

Toe Beatriz ontslaan is, het sy huis toe gekom sonder dat sy regtig enige tekens van herstel getoon het. Ons het ’n hospitaalbed, ’n stortstoel en ’n rolstoel by die huis gehad. My vrou

het met ’n fisioterapeut gepraat en sy het gevra: "Dokter, hoe lank dink jy sal dit wees voordat Beatriz weer sal kan loop?" Die dokter het geantwoord: "Ek werk al jare in hierdie veld en ek het nog nooit enige mediese literatuur gelees of enige storie gehoor van iemand wat ’n ongeluk soos Beatriz s’n oorleef het nie. Miskien sal sy eendag met krukke of ’n loopraam kan loop, maar om weer normaal te kan loop – volgens my – nooit weer nie." Ons was egter in ons gees oortuig daarvan dat sy nie so sal bly nie. Ons het vas voortgegaan om die Here voortdurend te bly soek, soms in geloof, soms huilend, maar altyd met vertroue. Eendag het ons haar na ’n gemeenskapskliniek geneem, want ons het ’n verwysing nodig gehad. Ek het vir die dokter gesê dit is dringend. Die dokter het gevra om Beatriz te sien en toe ek met haar in my arms in die spreekkamer inloop, het die dokter gevra: "Meneer, waarom is jy so haastig? Wat kan met betrekking tot hierdie kind se toestand verander?"

Beatriz moes ’n operasie ondergaan om ’n prostese in te plant, waar die been uit haar skedel verwyder is. Ons het ’n geskatte bedrag van (Brasiliaanse Reaal) 147,500.00 (byna \$60,000.00 USD) gekry. Ons het nie die geld gehad nie en dus het ons nóg ’n rede gehad om te bid. Ons het leiding gekry van God deur ’n vriend en ’n veldtog begin om die geld in te samel. Op ’n Donderdag het ek ’n oproep ontvang. Dit was ’n vrou wat vrae oor Beatriz begin vra het. Sy het gevra hoeveel geld ons nog benodig en ek het gesê (BRL) \$57,000.00 (\$23,000.00 USD). Sy het gesê dat sy sal kyk of sy iets vir ons kan doen. Die volgende Maandag, toe ek bank toe is om die saldo te onttrek, het ek uitgevind dat daardie persoon die bedrag wat ons benodig het, inbetaal het. Binne 40 dae was ons in staat om

elke sent wat ons nodig gehad het, in te samel. Prys die Here!

Die operasie is op 23 Desember 2011 gedoen. Ongeveer in daardie tyd kon Beatriz alreeds met behulp van ’n paar kussings regop sit en kon sy ook in die rolstoel sit.

Op 27 Desember het ek vir Beatriz gaan groet voordat ek kerk toe is. Ek het haar hande vasgehou en vir haar gesê ek gaan kerk toe. Ek het gevoel hoe sy aan my hand trek. Ek het haar styf vasgehou en skielik het sy opgestaan. Ek was bang en het teruggetree. Terselfdertyd het sy nog ’n tree vorentoe gegee en aanhou loop. God is getrou!

Soos die dae verbygegaan het, het Beatriz aangehou om haar vermoëns te herwin. Sy het begin praat en skryf. In Mei 2012 is sy terug skool toe.

Vandag, drie jaar later, is sy ’n lewende getuigenis van ’n bonatuurlike wonderwerk, ’n bewys dat God getrou is aan Sy Woord en ten gunste van diegene wat in Hom glo, handel. Die woord wat ek vir julle lewe en vir altyd het is: "ALLE DINGE IS MOONTLIK VIR DIE EEN WAT GLO" (Markus 9:23).

’n Paar dae gelede was my vrou by ’n fisioterapeut en die dokter het Beatriz aan een van haar studente gewys en gesê: "Hierdie is ’n wonderwerk, want as dit nie vir God was nie, sou sy nie hier gewees het nie. Daar was niks wat die medici vir haar kon doen nie."

Die medici kon niks doen nie, maar GOD KAN! HY KAN IN JOU LEWE OOK WERK!

Pastoor Isaque Roberto

---

*Hierdie getuigenis is met die hele kerk in Londrina gedeel en dit is ’n voorbeeld van die mag van God om ons geloof uit te daag. Kyk op YouTube na die getuigenis, in Portugees, wat ons by die kerk opgeneem het: <http://www.youtube.com/watch?v=YHqbBk0A4nA>.*